

ก่อนปิดเล่ม

รูสมิแลฉบับนี้เป็นฉบับประเดิมปีที่๕ ท่านผู้อ่านจะเห็นตัวอักษรที่พิมพ์มีรูปแบบและขนาดเปลี่ยนแปลงไปบ้าง บางท่านอาจมีความเห็นว่าของเดิมเข้าที่กว่า นี่เป็นการทดลองดูเท่านั้น ส่วนเนื้อหาเราพยายามเลือกสรรและคงรักษาหลักการหรือจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

จากผลงานรูสมิแลเท่าที่ผ่านมาความสำเร็จสำคัญคือเรามีสมาชิกจำนวนมากที่ติดตามอ่านวารสารนี้ เพื่อต้องการ

ทราบข้อมูลเกี่ยวกับภาคใต้ ชายแดนอันเป็นสถานที่ตั้ง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ความสำเร็จดังกล่าวนี้เราต้องขอขอบคุณท่านผู้เขียนซึ่งมีส่วนร่วมสำคัญ

ท่านผู้เขียนนั้นมีทั้งอาจารย์ในรั้วมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เสนอผลงานการค้นคว้าวิจัย หรืออาจารย์ที่รักการเขียนเพื่อเผยแพร่ผลงานให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบ โดยไม่เจาะจงรู้กันเพียงวงแคบๆ หรือวงนักวิชาการเท่านั้น

ผู้เขียนของเราอีกฝ่ายหนึ่งคือบุคคล

ภายนอก หรือนักค้นคว้าแห่งท้องถิ่นภาคใต้ที่ให้ความอนุเคราะห์แก่เรา อย่างสม่ำเสมอ ทั้งที่เราไม่มีเงินตราเป็นค่าตอบแทนอย่างวารสารทั่วไป แต่น้ำใจเท่านั้นที่เราเข้าใจกัน

ข้อนี้เองที่เรายินยียด ในการทำวารสารนี้มาโดยตลอด จึงขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนสร้างสรรค์รูสมิแลไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ถ้าไม่มีอุปสรรคสำคัญ รูสมิแลคงมาพบกับท่านผู้อ่านตามลำดับ ถึงแม้จะช้าไปบ้าง หวังว่าคงได้รับการอภัย.

๔๐ รูสมิแล

ต่อจากหน้า ๘๙

A. Teeuw เก่งภาษาขมลาและภาษาอินโดนีเซียมากครับ ส่วน D.K. Wyatt เชี่ยวชาญทางประวัติศาสตร์ไทย ได้สร้างผลงานด้านนี้ไว้มาก.

๑๐๕ เจริญเวียง บางรัก กรุงเทพฯ
๑ ธันวาคม ๒๕๒๘

เรียน บรรณาธิการวารสารรูสมิแล

ดิฉันขอตั้งอย่างเดียวคือรูสมิแลออกไม่ตรงกำหนด ขอให้ช่วยเงินให้รวดเร็วกว่านั้นนะค่ะ พร้อมกับขอเสนอความเห็นฝากมาด้วยคือไม่สมควรลงสกรีนพื้น

ให้มากเกินไป เพียงแต่ภาพก็พอแล้ว ไม่ทราบว่ามีฝ่ายศิลป์ของรูสมิแลคิดอย่างไร แต่สำหรับดิฉัน ชวนให้ตาลายนะค่ะและอีกนิดหนึ่งค่ะ ถ้าได้ลงจัดกรรมฝาผนังตรงรองปกในอย่างฉบับที่๒ ปีที่๘ จะเข้าที่มากค่ะ

ด้วยความปรารถนาดี
แฟนประจำ

ขอขอบคุณที่ช่วยคิดช่วยตั้งให้รูสมิแลงดงามขึ้น ข้อคิดเห็นของคุณอันมีค่าผมรีบไว้พิจารณาต่อไปครับ ส่วนเรื่องออกไม่ตรงกำหนดนั้นผมและคณะจะพยายามเช่นกัน.